

[Miljøministeren]

Baggrunden for direktivet har været et ønske om at sikre, at intet farligt affald sendes fra et medlemsland til et andet (eventuelt til et tredjeland), uden at de kompetente miljømyndigheder i modtagerlandet har fået mulighed for at godkende importen. Dette skal sikre, at intet affald sendes til et anlæg eller lignende, der ikke har faciliteter til at modtage eller behandle den pågældende type affald.

Bekendtgørelsen om grænseoverskridende transport af farligt affald er således ikke i strid med ADR-konventionens regler. De to regelsæt regulerer nemlig to forskellige forhold: ADR-konventionens regler omhandler sikkerheden i forbindelse med vejtransporten, hvorimod reglerne om grænseoverskridende transport af farligt affald, der har baggrund i et EF-direktiv, skal sikre en miljømæssigt forsvarlig bortskaffelse.

Med hensyn til, hvornår noget affald falder ind under reglerne om grænseoverskridende transport af farligt affald, er det Miljøstyrelsens generelle holdning, at tom emballage, der er forurenset med kemikalieaffald, er omfattet af reglerne.

Esbjerg Emballagehandel har rettet henvendelse til Miljøstyrelsen, der oplyste, at man umiddelbart er af den opfattelse, at det omhandlede affald er omfattet af bestemmelserne om grænseoverskridende transport af farligt affald. Miljøstyrelsen er i øjeblikket ved at undersøge, om der i den konkrete sag er tale om kemikalieaffald.«

Spm. nr. S 1183

Til *justitsministeren* (30/8 90) af:

Ole Espersen (S):

»Ager regeringen at fremsætte lovforslag, hvorefter der med retsgyldighed kan gives afkald på livsforlængende behandling, jf. herved forslagene i betænkning nr. 1184 afgivet af arbejdsgruppen om lægers og patienters retsstilling vedrørende behandling af patienter, som ikke ønsker udsigtsløs livsforlængende behandling?«

Begrundelse

Den i spørgsmålet nævnte betænkning er afgivet for snart et år siden, og det må således antages, at der har været tilstrækkelig tid til at forberede lovforslaget.

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Emnet er overordentlig vigtigt, og det er derfor af stor betydning, at Folketinget får lejlighed til at diskutere de emner, som betænkningen vedrører.

Svar (14/9 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter afslutningen af udvalgsarbejdet vedrørende betænkning nr. 1184/1989 om afkald på livsforlængende behandling (livstestamenter m.v.) oversendte justitsministeren betænkningen til Sundhedsministeriet til videre foranstaltning.

Sundhedsministeriet har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst over for Justitsministeriet, at ministeriet herefter til brug for det videre arbejde med betænkningen har anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse over betænkningen, herunder en vurdering af konsekvenserne ved en eventuel gennemførelse af betænkningens forslag.

Sundhedsministeriet har endvidere oplyst, at Sundhedsstyrelsen og ministeriet endnu ikke har afsluttet overvejelserne vedrørende betænkningens forslag, og at der derfor heller ikke er taget stilling til, om der skal fremsættes et lovforslag til regulering af information og samtykke i patientbehandlingen.

Spm. nr. S 1184

Til *boligministeren* (30/8 90) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvad er begrundelsen for, at en flygtningefamilie har krav på rente- og afdragsfri lån til indskud, også til indskud i private udlejnings-ejendomme, mens f.eks. et pensionistægtepar er henvist til almindelige banklån med dyre renter, og vil ministeren øjeblikkelig fjerne denne urimelige forskelsbehandling?«

Begrundelse

Det er fuldstændig grotesk, at flygtninge favoriseres frem for vores egne pensionister ikke alene ved tildeling af lejligheder, men også når det gælder retten til at opnå rente- og afdragsfri lån til indskud. Her har flygtninge krav på disse billige lån, også når de vælger en lejlighed i det private udlejningsbyggeri, hvorimod vores egne pensionister kun har krav på disse billige lån, hvis de vælger en bolig i det sociale bolig-